

Skemaet kan give Anledning til Tvivl for den, som med nogen Opmærksomhed gennemlæser det. Men jeg skal paa den givne Foranledning gerne lade det overveje, om der, naar disse Skemaer blive trykte næste Gang, kan gøres en Forandring i Affattelsen, saaledes at det endnu tydeligere fremhæves, at den Regel med Hensyn til en vis Straf for Undladelse af Selvangivelse, som findes i Loven, gælder kun for Indkomstens, ikke for Formuens Vedkommende. — Tillige ankede det ærede 4de Medlem for 2den Kreds over, at der i Skemaet er givet Anvisning paa at specificere sin Indkomst, saaledes at Indkomsten opføres under tre forskellige Rubrikker eller i tre forskellige Klasser. Det ærede Medlem spurgte, med hvilken Ret Ministeren har kunnet foreskrive dette, idet han formener, at Indkomst- og Formueskattelovens § 23 ikke indeholder tilstrækkelig Hjemmel hertil. Jeg skal gøre opmærksom paa, at under de om denne Sag førte Forhandlinger gik man oprindelig nærmest ud fra, at de Skemaer, som omtales i Lovens § 23, og som udfærdiges af Finansministeren, og som — saaledes hedder det i Loven — skulle følges ved Selvangivelse, vilde blive saa udførlige, at de vilde give Anvisning paa en Detailspekifikation af Indkomsten i Lighed med den Inddeling af Indkomsterne, som findes opført i Lovens § 4. Da der blev Tale om at udarbejde disse Skemaer, var dette ogsaa egentlig Administrationens Tanke, og det var, tør jeg sige, nærmest mig selv, som ansaa en saa detailleret Redegørelse for uigennemførlig i Praxis, hvorefter man kom til den nuværende meget simple Rubricering, som jeg paa den anden Side ikke kan se kan volde nogen Vanskelighed. At der i Lovens § 23 er hjemlet Finansministeren Ret til at foreskrive Benyttelsen af et saadant Skema, staar for mig som utvivlsomt. Og naar det ærede Medlem tilføjer, at det forekommer ham, at der ikke kan være nogen Grund for Staten til paa dette Punkt at ville gaa særlig Kommunernes Ærinde, idet det for Staten selv ikke har nogen stor Interesse at faa en specificeret Angivelse af Indkomsten, saa maa det dog vel erindres, at Ligningen af Indkomst- og Formueskatten helt igennem foregaar ved en Samvirken med

de kommunale Ligningsmyndigheder, hvorfor det er ganske utænkeligt, at man kan have to Skemaer indeholdende forskellige Oplysninger, saaledes at man lod Ligningen af Indkomsts-katten til Staten foregaa paa et andet Grundlag og ud fra andre Oplysninger end dem, der benyttedes ved Ligningen til Kommunerne. Jeg skal ikke opholde mig ved, at her i København falde de to Ligninger sammen, men ogsaa uden for København er det de kommunale Ligningsmyndigheder, som i første Række have at ansætte til Indkomstskat til Staten. Naar man nu for her at foretage Ligningen af den kommunale Skat er nødsaget eller naturligt finder sig opfordret til at spørge om Indkomstkilderne — ligesom de skatteydende selv have Interesse af at give Oplysning herom, eftersom dette kan komme til at paavirke den Skat, som de sættes i — saa indses det ikke, at der er nogen Grund til, at ikke Staten paa sine Skemaer har den samme Inddeling. Det ærede Medlem mener, at man derigennem paa en Maade indfører en Slags Tvang med Hensyn til Selvangivelse af Formuen, idet Staten herved ad indirekte Vej faar Oplysninger, hvorefter Ligningsmyndigheden kan skønne om Formuens Størrelse. Jeg vil dertil sige, at det kan jo dog ikke være Meningen, eftersom Ligningsmyndighederne have at ansætte enhver Skatteyder i Formueskat, at det da skulde være en Fordel, at der savnedes et hvilket som helst Grundlag, hvilke som helst Data til at danne sig et forstandigt Begreb om Skatteydernes Formuesforhold. At der ikke kan fremtvinges Selvangivelse, er givet; følgelig maa man ad anden Vej ved at benytte de Oplysninger, som overhovedet kunne skaffes, søge at danne sig et Begreb om Skatteyderens Formue, og jeg kan ikke indse, at det skulde være i Skatteydernes egen Interesse, at Ligningsmyndighederne skønne fuldstændig forkert. Hvis Ligningsmyndighederne vilde gaa den Vej, have de det jo i deres Magt at ansætte vedkommende til en Formue, der er langt højere end den virkelige, for derved at tvinge ham til at gøre Indsigelse og fremkomme med Oplysninger. Langt bedre synes det da at være, at Ligningsmyndighederne paa Forhaand sidde inde med saadanne Oplysnin-